

Nr 10

Av herr **Börjesson** i Falköping **m. fl.**, om en för hela landet enhetlig telefontaxa.

(Lika lydande med motion nr 7 i Första kammaren)

Telefonen är numera ett oundgängligt kommunikationsmedel såväl inom näringsliv och förvaltning som för privat bruk. Trots jämförelsevis höga taxor har man också kunnat bygga ut nätet och automatisera trafiken i snabb takt. Näst USA har Sverige den högsta telefontätheten i världen.

När det gäller avgifterna grundas de egentliga samtalstaxorna f. n. främst på avståndsfaktorn. Avgiften för ett samtal som pågår viss tid ökar sålunda med avståndet mellan de orter mellan vilka samtalet utväxlas, och tiden mellan markeringarna på avgångsapparatusens samtalsmätare vid vanliga automatiskt kopplade samtal beror på hur långt avståndet är till den uppringde abonnenten. För samtal inom det egna telefonstationsområdet registreras en markering oberoende av hur länge samtalet pågår. För samtal till abonnenter utanför den egna stationen men inom riktnummerområdet registreras på motsvarande sätt i regel en markering var nionde minut, och vid andra samtal inom landet varierar tiden mellan två på varandra följande markeringar mellan nio minuter och åtta sekunder. Den dyraste av de sex avgiftstaxorna i rikstrafiken tillämpas för samtal som utväxlas mellan orter som ligger mer än 45 mil från varandra. Som exempel på hur taxan verkar kan nämnas att med nuvarande avgift på 11 öre för varje markering kostar ett treminuterssamtal inom Stockholm 11 öre, mellan Stockholm och Uppsala 88 öre, mellan Stockholm och Göteborg 1 kr. 98 öre samt mellan Stockholm och Malmö 2 kr. 53 öre.

Även om den fasta abonnentavgiften bidrar till att i viss mån utjämna avgifterna är det uppenbart att den nuvarande taxesättningen starkt missgynnar Norrland och andra områden, där avståndsfaktorn spelar stor roll. Abonnenter i dessa områden får sålunda vidkännas betydligt större kostnader för sitt telefoninnehav, även om de inte utnyttjar telefonen mer än abonnenter i andra delar av landet. För att belysa hur de nuvarande taxorna verkar kan nämnas att genomsnittsabbonnenten de senaste åren fått vidkännas åtminstone 20 % högre kostnad i Luleåområdet än i Stockholmsområdet.

Den fortsatta befolkningsomflyttningen samt kommunsammanläggningarna har aktualiserat en snabb översyn av telefontaxorna. Arbete härmed pågår inom televerket. Taxesättningen behöver t. ex. revideras för att den

hittills tillämpade principen att abonnenter inom samma kommun skall debiteras samma avgifter inte skall brytas.

Det finns enligt vår mening anledning att i det sammanhanget också pröva möjligheterna att övergå till enhetlig taxa i hela landet. Telefontaxorna bör om möjligt utformas på liknande sätt som nu gäller beträffande brevportot. Detta skulle skapa större rättvisa mellan abonnenter i olika delar av landet och — särskilt om det kombineras med en reformering av frakttaxorna i samma riktning — medverka till att stärka det norrländska näringslivets konkurrenskraft.

Den genomsnittliga kostnaden per samtalsminut i den inrikes telefontrafiken är f. n. knappt 8 öre. Om samtalslängden mäts i treminutersintervaller innebär detta att varje markering för påbörjad intervall vid övergång till enhetstaxa skulle behöva debiteras med 22—24 öre vid oförändrad samtalsbild. Samtalsbilderna kommer dock givetvis att ändra sig vid en taxereform av det här slaget. Avgiftshöjningen för lokala samtal är dock inte så stor att den behöver avskräcka från att övergå till enhetstaxa. Tekniska förutsättningar torde också finnas i och med att telefonnätet inom ett par år blir automatiserat i sin helhet och rikskablarna successivt byggs ut.

Med hänvisning till vad som anförts i motionen hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning om övergång till en för hela landet enhetlig telefontaxa, i enlighet med vad som anförts i motionen.

Stockholm den 14 januari 1970

Bengt Börjesson (cp)
i Falköping

John Eriksson (cp)
i Bäckmora

Sven Johansson (cp)
i Skärstad
